

Forfatter: ?

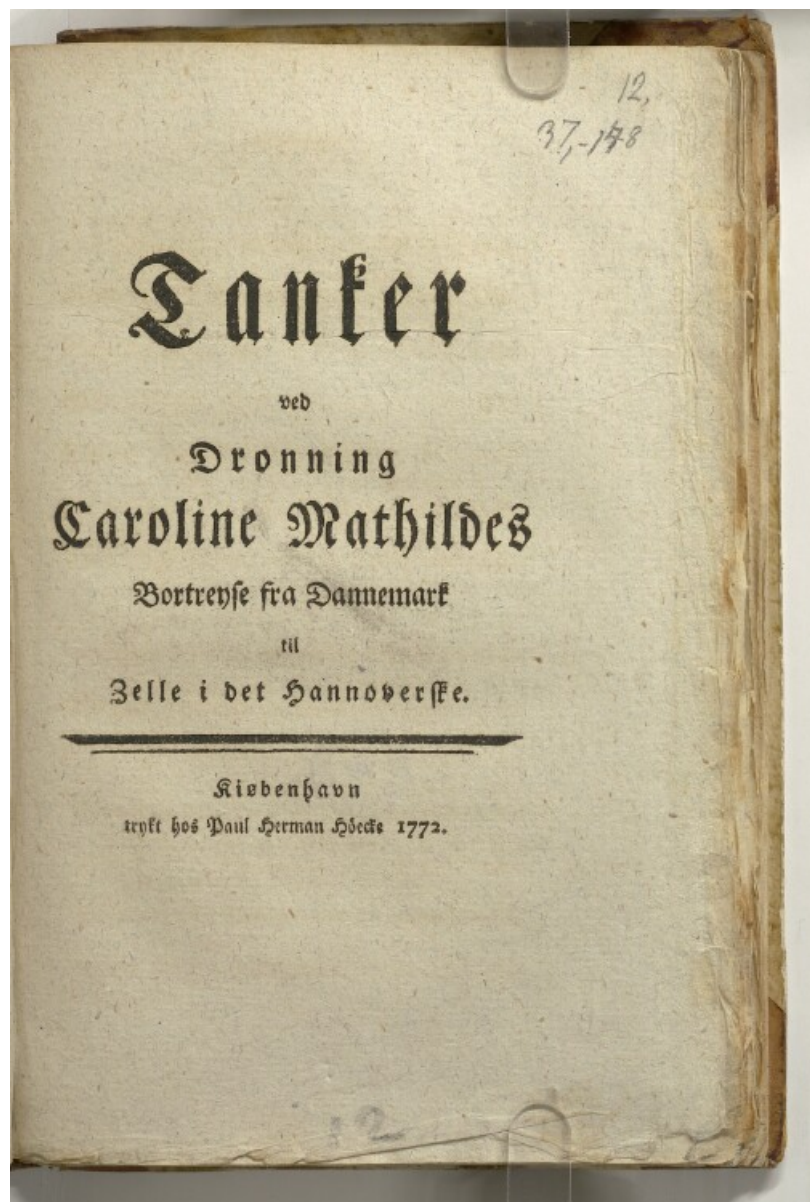
Titel: Tanker ved Dronning Caroline Mathildes Bortreyse fra Dannemark til Zelle i det Hannoverske.

Citation: ?: "Tanker ved Dronning Caroline Mathildes Bortreyse fra Dannemark til Zelle i det Hannoverske.", i ?: *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5*, P.H. Høecke, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_005-shoot-workid2_005_012/facsimile.pdf (tilgået 13. maj 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 5

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

12,
97-178

Tanker

ved

Dronning

Caroline Mathildes

Bortrejse fra Danmark

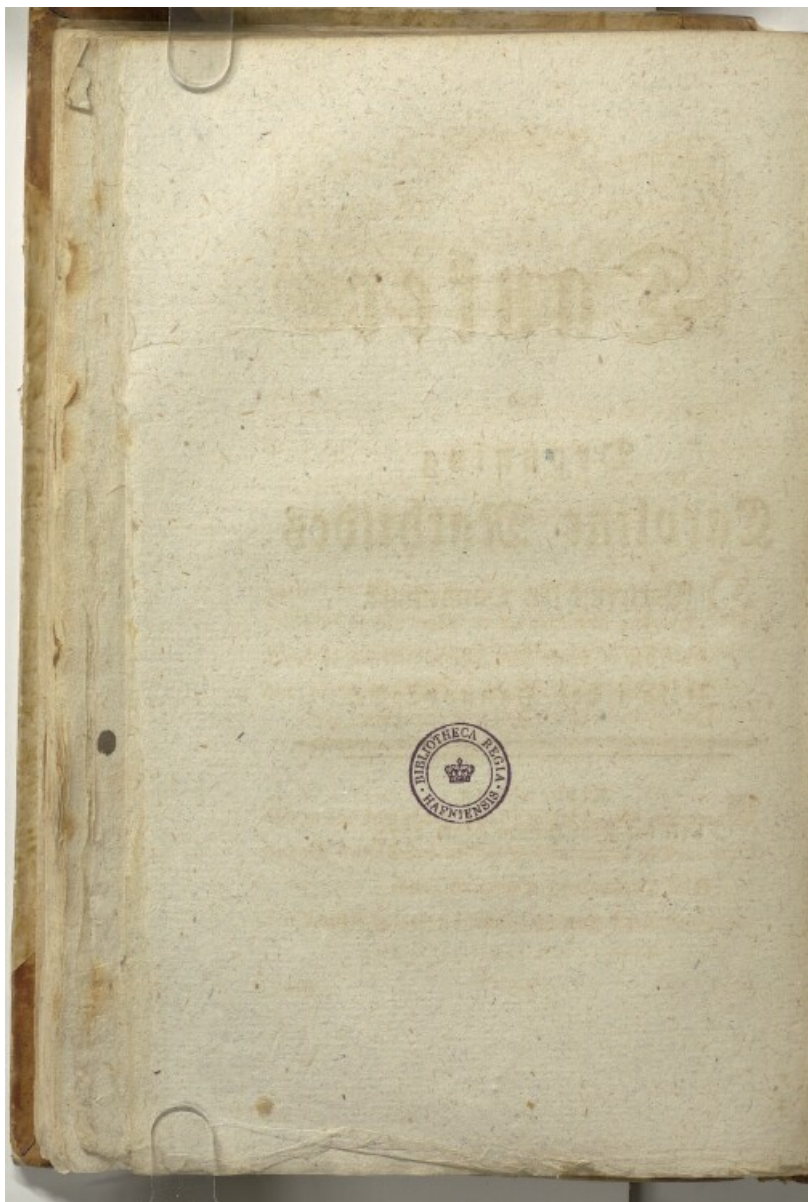
til

Zelle i det Hannoverſke.

Kiøbenhavn

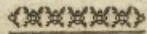
trykt hos Paul Herman Høeſt 1772.

Svad — Vil Mathilde sig nu bort fra os begive?
Hvorfore mon Hun vil ey længer hos os blive?
Hvad har vi Hende giort, Hun reyser fra os bort?
Af! Dronning — Glæde — Af! den varede kuns
fort.

Gaer Du, Mathilde! bort? Af! maae man dog ey tale
Kuns om Din Bortgang? Skal den legges ned i Dvale?
Skal Eftertanken i et evigt Slaverie
Indfluctes? Paa hvis Dør skal staae et stille Tie?

Ney! er den Sag bekendt, Du ey hos os vil blive,
Men vil Dig bort igien til andre Egne give:
Hvorfore skulde Dig ey bedes et Farvel?
Og just ved dette Ord jeg stielver i min Siel.

Dog hvad? Skal vi af Sorg reent over dette blegne,
Fordi Mathilde vil forlade vore Egne?
O ney! vor Fader, vor Monark og dyre Ven
Til Glæde, Trost for os tilbage er igien.

Du gaar, Mathilde! bort: hvorhen? Til hine Egne.
Jeg seer Din Vortgang, ja jeg seer, og halv maae blegne,
Naar jeg betænker: at Du hos os været har,
Og os forlade skal just for Du hos os var.

Elet ingen nægte kan, den Tid Du haver været
Hos os, som Dronning Du tilbørlig jo var æret,
Og nu vil rejse bort; hvad siger man herom?
Hvad siger man: Saa er besluttet Skiebne
Dom?

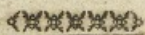
Eps

Se nu! hvad er dog det vel for en Nøst jeg hører,
Som Eftertanken mig i denne Stund paaserer,
Som mig opmærksom gjør? Af! tør jeg sige ud?
Mig synes, at de Ord forkynder Afkeedens Bud.

En Nøst heel forrigsuld kiefmodig dog tilligs
Jeg hørte disse Ord saa sagte at udsige:
Min Konge, min Gemahl! min Son, mit Liv,
mit Blod,
Farvel! jeg neppe meer til Eder setter Fod.

Betænkkelige Ord for Øren, Sind og Sandser,
Som Eftertanken gav, jeg selv ved dennem standser,
Betænkende, tungt er Farvel at bede, naar
Man skilles fra en Ven, og bort fra hannem gaer.

Af, af! Du var hos os paa Siette Aar, Mathilde!
Din Komme frydefuld vi ønskede og vilde:
Dit Indtog glædesfuld ansaae vi alle Mand:
Din Rejse maae vi see med stille Taushed an.

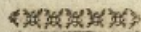
Dog Dig, da Du gaaer bort, skal helliges vor Tanke;
Vi blomster nok engang for Dig vil strøe og sanke,
Nu, da Du reyses bort, og deres Blade skal
Forkynde ansefuld Dig mange Dages Tal.

Du gaaer da bort, lær os stiltiende tilbage,
Som mangen Gang har seet Din Fryds og Glædes Dage;
Dog viid! just for Du var Monarkens kære Ven,
Vor Husker følge skal med Dig paa Veyen hen.

Du gif: dog Himlen Tak, vor Konge blev tilbage!
Vi ønske, sildig vi maae Afskæd med ham tage:
Sid ey allene vi, men sildig Efterslægt
Bestandig ham maae see i Himlens Varetægt.

Nu da! reys lykkelig, reys lykkelig, Mathilde!
Hør vores Huske nu, som har ey vill't Dig ilde:
Styr, Forsyn, Skibet selv, bestyr selv Vind og Vand,
Saa naær Mathilde vist med Lykke til sit Land.

Naar

Naar Hun da landet er med Fryd til hine Egne,
Og hist og her sig kan fornøye allevegne,
Vi og fornøyet er, og ønsker ikke meer
I denne Sag, da vi vort Dufte opfyldt seer.

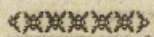
Nu, kiulte Vilðdoms-Naad, som alle Ting regierer
Allene med et Vink — du byder — de floerer:
O lær mig — Ja min Siel er alt beviist derom,
At du allene har paa Jorden Herredom.

Monarkens høye Ting ey kiult er for dit Dye;
Som Guder de for dig i Støvet sig maae høye.
Og naar du give vil paa dør Regiering Agt,
Og selv beskytte dem, da er de særst ved Magt.

Bliv ved, vor Konges Liv bestandig at beskytte;
Din Naade nogen Tid ey lad fra ham bortflytte.
Beskyt vort Rige, Land. Det Kongelige Huus
Lad ikke undergaae, før Verden blir til Gruus.

Rem

Kom, Dødelige, frem, som har Forstandens Kræfter,
Kom, brug dem med Fornuft, betank og døm derefter;
Lær af Mathildes Gang: At ingen Dødelig
Paa Jorden noget Sted vedvarigt har for sig.

